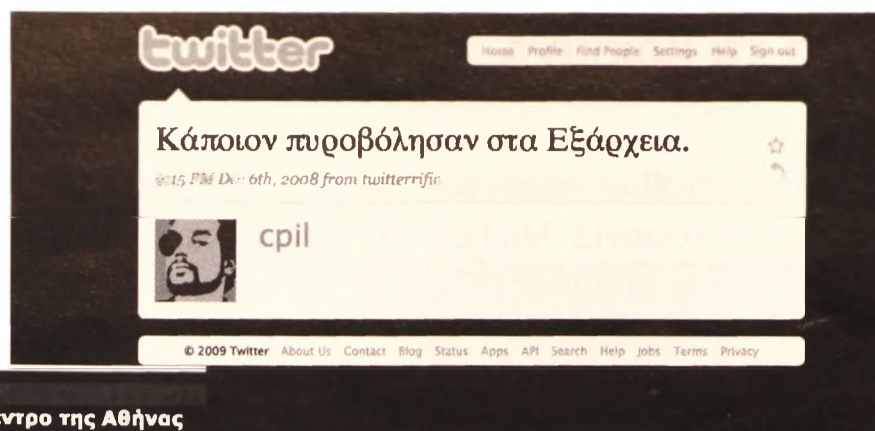
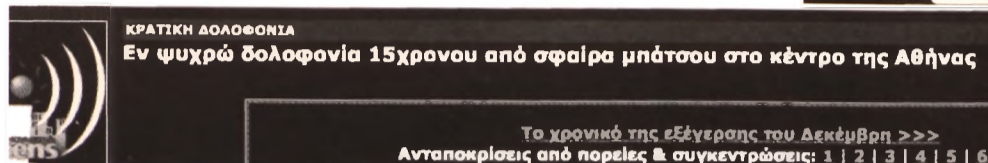

«Η νύχτα θα είναι δύσκολη»

9.15 PM, Dec 6th 2008 from twitterrific

Συμπλοκή στα Εξάρχεια με νεκρό από σφαίρα μπάτσου

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous
τροποποιήθηκε December 8, 2008

Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες

Μια διμοιρία ΜΑΤ κατέβηκε στη Μεσολογγίου, χωρίς να έχει προηγηθεί κάτι, και υπήρξε μικροσυμπλοκή με τον κόσμο που βρίσκονταν εκεί.

Εκείνη τη στιγμή πέρασε και περιπολικό που έφαγε το σχετικό κράξιμο και ο μπάτσος βγήκε από το περιπολικό και πυροβόλησε με κανονικά πυρά μέσα στον μαζεμένο κόσμο στέλνοντας στον Ευαγγελισμό ένα 15χρονο παιδί. Σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες το παιδί είναι νεκρό.

Τα Εξάρχεια είναι ζωσμένα στα ΜΑΤ. Προσοχή όσοι/ες πλησιάζετε/κινήστε στην περιοχή. Η νύχτα θα είναι δύσκολη.

Επιβεβαιωμένη είδηση για πυροβολισμό μπάτσου στα εξάρχεια

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous

Σύμφωνα με τα όσα διασταυρώσαμε ως τώρα

περιπολικό πέρναγε στα εξάρχεια στη Μεσολογγίου. θαμώνες και περαστικοί εξέφρασαν έντονα τις αποδοκimasίες τους στοπλήρωμά του.

Βγήκε από μέσα μπάτσος και πυροβόλησε στο στήθος έναν άνθρωπο

Ο οποίος είναι σε πολύ σοβαρή κατάσταση!

ΕΚΤΑΚΤΟ

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous

δφ

Συνημμένα

1. πυροβολισμός 2.3 MB

Καθαρή δολοφονία σε ένα προαποφασισμένο σκηνικό.

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous

Το επεισόδιο είναι καθαρό όπως γράφτηκε και με δεκάδες μάρτυρες. Το επεισόδιο με το προκλητικό περιπολικό ήταν κυρίως φραστικό. Το παιδί πυροβολήθηκε στο στήθος γεγονός που δείχνει την πρόθεση του μπάτσου να δολοφονήσει και όχι να εκφοβίσει. Το 16χρονο παιδί είναι νεκρό.

Τα κανάλια «αυθόρμητα» και σε συντονισμό με την αστυνομία διαδίδουν σημεία και τέρατα, μολότοφ και άλλα που δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Προσπαθούν να καλύψουν τον δολοφόνο και την αστυνομία πίσω από δήθεν επεισόδια που γίνονταν. [...]

Διαδώστε παντού και με κάθε τρόπο ότι πρόκειται για εν ψυχρώ δολοφονία ανήλικου. Καμία συνθήκη δεν δικαιολογεί πυροβολισμό στο στήθος ακόμα και με τις δικές του λογικές.

http://indy.gr/newswire/symplok-sta-eksar3c7eia-me-nekro-apo-sfaira-mpatsoy

Από το κόκκινο 105,5

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous

Στο ραδιοσταθμό «κόκκινο» όλοι οι μάρτυρες που τηλεφωνούν βεβαιώνουν ότι πρόκειται για καθαρή δολοφονία. Μίλησε και γιατρός που προσπάθησε μάταια να βοηθήσει το παιδί. Το επιβεβαιώνουν και οι γιατροί του Ευαγγελισμού.

Δεν υπήρξε καμία μολότοφ. Ο ειδικός φρουρός έδειχνε τα γεννητικά του όργανα προκλητικά. Ακολούθησε έντονες φραστικές αντεγκλήσεις με τον κόσμο που ήταν στα καφενεία και τότε ο ειδικός φρουρός πυροβόλησε εν ψυχρό στο ψαχνό.

Τεταμένη η κατάσταση στα Εξάρχεια. Κόσμος στην πλατεία, συμπλοκές μικρής έκτασης προς το παρόν. Διμοιρίες παντού στους γύρω δρόμους.

Ακόμα

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous

Υπάρχει κόσμος στο πολυτεχνείο και μπαίνει από Πατησίων που έχει ανοίξει. Άλλοι είναι στην πλατεία Εξαρχείων σε στενή επαφή με διμοιρίες. Εκρηκτική κατάσταση. Όσοι κατέβουν μεγάλη προσοχή. Κυκλοφορούν και πολλοί ασφαλίτες. Αν δεν αποχωρίσει η αστυνομία θα υπάρξει πολύ θερμή εξέλιξη.

Το τμήμα δημοσίων σχέσεων της αστυνομίας, δηλαδή τα κανάλια μεταδίδουν όλα τα ίδια ακριβώς ψέματα, περί κουκουλοφόρων, επεισοδίων και μολότοφ που δήθεν προηγήθηκαν του επεισοδίου.

Άλλο ένα ψέμα που λένε τα κανάλια

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous

Άλλο ένα ψέμα που λένε τα κανάλια είναι ότι η Αστυνομία δεν έχει βγάλει ανακοίνωση ακόμα.

Τότε πως είναι δυνατόν να λένε όλα τα ίδια;

Και πως είναι δυνατόν όλα να αθρώνουν στην ουσία την αστυνομία;

Από ethnos.gr

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous

Το έθνος τα λέει πιο καθαρά:

Σύμφωνα με τα επίσημα ΜΜΕ και τις διαρροές από την ΕΛ.ΑΣ....

Και λίγο πιο κάτω

Κατά άλλες πληροφορίες από ανεξάρτητες πηγές

Δείτε σχετικά από Έθνος Ένας νεκρός, πολλά γιατί

[...]

Αύριο 1μμ στο Μουσείο για ΓΑΔΑ

δημοσιεύτηκε December 6, 2008 από anonymous

Έμαθα από Δίκτυο για πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα ότι υπάρχει κάλεσμα για αύριο 1μμ στο Μουσείο για ΓΑΔΑ. Δεν ξέρω ποιοι άλλοι είναι μέσα σε αυτό.

Πορεία τώρα

δημοσιεύτηκε December 7, 2008 από anonymous

Πορεία τώρα από Ιπποκράτους προς Πανεπιστημίου και ομόνοια.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο αγώνας συνεχίζεται!

Ξέρω ότι σας χρωστάω πολλά. Με γεννήσατε, με ταίσατε, με ποτίσατε, με αναθρέψατε. Με αγαπήσατε κιόλας. Ετσι λέτε τουλάχιστον. Γιατί τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά.

Με φέρατε σ'ένα κόσμο όπου είσασταν αναγκασμένοι κάθε μέρα να με παρατάτε και να τρέχετε για δουλειές. Με φέρατε εδώ και μετά ψάχνατε που να με παρκάρετε. Με πήγατε στο σχολείο κι επειδή δε σας έφτανε αυτό με τρέχετε σ'ένα σωρό φροντιστήρια και μαθήματα και μου φυτέψατε το άγχος για το αβέβαιο μέλλον μου. Αφού ήταν τόσο αβέβαιο το μέλλον μου, αφού ακόμα κι αυτό τον πλανήτη τον έχετε κάνει επικίνδυνο γιατί με φέρατε εδώ; Ποιά είναι η ζωή μου εμένα; Οι δύο ώρες τηλεόραση και games την ημέρα;

Θέλω να γνωρίσω τον κόσμο, να ανοίξω φτερά να πετάξω και να τα δώ όλα σε μιά στιγμή. Θέλω να βγώ έξω, να γνωρίσω τους άλλους, να παίξω να διασκεδάσω, να νοιώσω χαρά και να μη με νοιάζει ότι αύριο θα πάω σχολείο αδιάβαστη. Θέλω να ονειρεύομαι ένα κόσμο που δεν θα ψάχνουν να με παρκάρουν, που δε θα έχουν πάντα δουλειά, που δε θα είναι επικίνδυνο να γνωρίσω ους άλλους, που δε θα με τρομάζει το μέλλον, που δε θα έχει αφεντικά και δούλους.

Βλέπω τη μιζέρια σας αλλά δεν έχω συνηθίσει σ'αυτήν και δεν θέλω να συνηθίσω. Δε θα σκύψω το κεφάλι επειδή το σκύψατε εσείς. Δε θέλω να γίνω ούτε δούλος ούτε αφεντικό κανενός, θέλω να με αφήσετε ήσυχη.

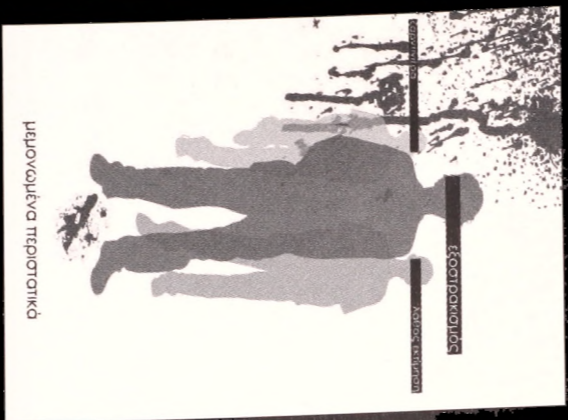
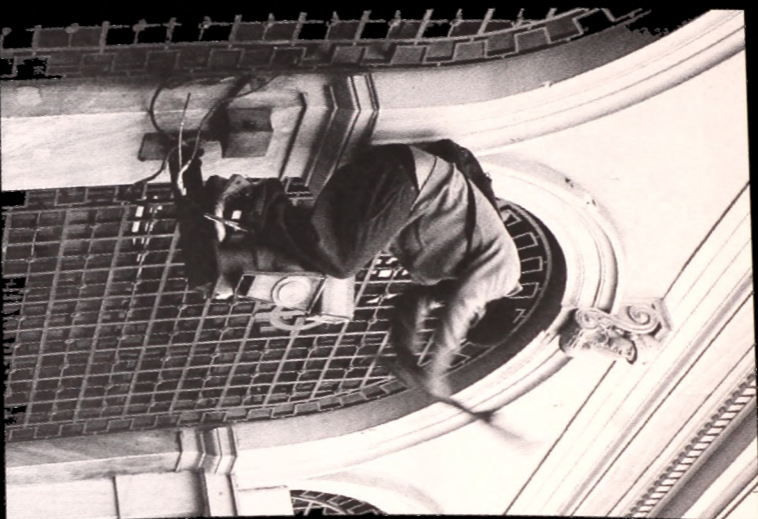
Αυτά τα μαντρόσκυλα με τη στολή που σας τρομάζουν δεν τα φοβάμαι. Εσείς βλέπετε σ'αυτά κάποια τάξη κι ασφάλεια. Εμένα πάψτε να με κοροϊδεύετε γιατί βλέπω καλά ότι αυτή η τάξη είναι υποκρισία όσο για την ασφάλεια, οι ίδιοι είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος.

Είναι τα σύμβολα της εξουσίας. Της δικής σας, των δασκάλων, των πολιτικών, των μεγάλων που ζούν έτσι. Εσείς μάθατε να ζείτε έτσι εγώ όχι. Αν θέλουν να τα βάλουν μαζί μου αλίμονό τους. Δεν έχουν καμία ελπίδα και να το βάλουν καλά στο μυαλό τους. Είμαι οργισμένη κι επικίνδυνη. Και είμαστε πολλές και πολλοί, είμαστε παντού, είμαστε ακόμα και μέσα στα σπίτια των φονιάδων. Δεν μπορούν να κρυφτούν από μας όπου κι αν σταθούν. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο εμείς θα μείνουμε όρθιοι, όχι εκείνοι.

Μη μου θυμώνετε, αυτό που με μάθατε κάνω. Μου είπατε ότι η εξέγερση είναι μπάχαλο και καταστροφή. Τώρα που εξεγείρομαι μπάχαλο και καταστροφή θα πάρετε.

Σας αγαπάω. Με το δικό μου τρόπο αλλά σας αγαπάω.

Εχω όμως να φτιάξω το δικό μου κόσμο για να ζήσω τη δική μου ζωή ελεύθερη και για να το κάνω αυτό πρέπει να καταστρέψω το δικό σας κόσμο. Είναι το πιο σημαντικό πράγμα για μένα. Για να το πω με δικές σας λέξεις: αυτή είναι η δουλειά μου.

CAUTION
CLEANING
IN PROGRESS

Η εξέγερση των
15+

Published Δευτέρα, Δεκέμβριος 08, 2008 by **m.hulot**

Μιλάνε για 'γνωστούς-αγνώστους' και για 'αντιεξουσιαστές' που σημαίνει ότι ότι κάποιοι δεν έχουν επαφή με την πραγματικότητα. χθες την ώρα που περνούσαν οι διμοιρίες εκσφενδονίζονταν νεράντζια απ' τα μπαλκόνια από ηλικιωμένες κυρίες [το είδα τα μάτια μου], στην αλεξάνδρας υπήρχαν 4 χιλιάδες άτομα και ένας πολύ μεγάλος αριθμός στα προπύλαια [ενώ οι 'γνωστοί-άγνωστοί' μέχρι τώρα υποτίθεται ότι ήταν καμιά 50αριά άτομα], η κυρία απ' το ψιλικατζίδικο [50άρα, μάνα δύο παιδιών] πήγε στην πορεία να διαμαρτυρηθεί, στην πατισίων άκουσα πατέρα να λέει ότι 'κι εγώ το ίδιο θα έκανα αν ήμουν στην ηλικία του' για το γιο του που είχε κλειστεί στο πολυτεχνείο. το καλοκαίρι που μαζεύτηκαν οι κάτοικοι των εξαρχείων και φώναζαν να φύγουν οι 'μπάτσοι απ' την περιοχή' αυτό ακριβώς που έγινε προχθές φοβούνταν. πάλι ως 'γνωστούς-αγνώστους' τους αντιμετώπισαν. και μια διαπίστωση: από προχθές η λέξη 'αστυνομικός' υπάρχει μόνο για τους ανθρώπους των media.

<http://mhulotsnothingdays.blogspot.com/2008/12/batsi.html>

[...] Ο συμβολισμός του γεγονότος αυτού, το ότι δηλαδή ειδικός φρουρός, πατέρας 3 παιδιών, με χρόνια υπηρεσίας στο “ευαίσθητο” τμήμα των εξαρχειών δολοφόνησε εν ψυχρώ ή εν θερμώ ένα 15χρονο πανέμορφο παιδάκι, μαθητή ιδιωτικού σχολείου στο χώρο δίπλα από το “Κούσκο” -ένα νεο-αναδυέν αστικό landmark στο οποίο συναθροίζονται wanna-be χαριτωμένα αλλά εμφανώς χαωμένα 14χρονα facebookάκια/εξαρχειάκια ως άλλη πασαρέλα, αυτός ο συμβολισμός είναι κάτι παραπάνω από έκδηλος. Τα πράγματα είναι τόσο τραβηγμένα που σχεδόν δεν βγάζουν νόημα.

Και μέσα σε αυτήν την κοινωνική πραγματικότητα, η “κοινή γνώμη” ξαφνικά αυτοπροσδιορίζεται defacto ως αυτή που βεβαίως και θα μπορούσε να αντιδράσει υπεύθυνα αλλά στερήθηκε κάτι τέτοιο από τους απαράδεκτους κουκουλοφόρους γνωστούς-αγνώστους που εκμεταλλεύονται αυτή τη συνθήκη για να εξυπηρετήσουν τους σκοπούς τους!

Η κοινή γνώμη ξέχασε τη χαρά της όταν οι “A/A” “απαλοτροιώνουν” supermarket. Τώρα η δράση των απεγνωσμένων και εξαθλιωμένων μεταναστών που μαζεύονται σαν μυρμηγκάκια για λίγα “αστικά αποφάγια” βαφτίζεται “πλιάτσικο”. Οι τράπεζες και οι πολυεθνικές που μας απομυζούν παρασιτώντας εις βάρος μας και η άυλη αναπαράσταση της “αγοράς” βαφτίζονται καταστηματαρχες. Η light εκδοχή των νεραντζιών των 14χρονων γίνεται αποδεκτή ως “χαριτωμένη επανάσταση” και το severe, αναπόφευκτο, πραγματιστικό χάος σταματάει να εκλαμβάνεται ως (τυφλή δε θα το αρνηθώ) “εξέγερση” και βατίζεται “αίσχος”. Το χριστουγεννιάτικο δέντρο του δήμου αθηνών βαφτίζεται αθήνα. .

Οι “διαδηλωτές” αρνούνται το ρόλο τους ως μέρος της συγκρότησης του “σώματος” που “καλύπτει πολιτικά” τη συμβολική δράση, αρνούνται την “έμμεση” παροχή “πολιτικής κάλυψης” σε αυτούς που επιτελούν τη “βρώμικη δουλειά”. Ο καθένας τη δουλειά του. Ούτε ο γκάου, πρώην ή νυν πρεζάκιας θα μπορούσε να κάνει κάτι άλλο από το να τελεί εν εξάλλω όταν του δίνεται η ευκαιρία να αναμετρηθεί ως ίσος προς ίσο απέναντι στην συμβολική προσωποποίηση της καταπιεστικής εξουσίας, ούτε ο θέλω-να-πιστεύω-ότι-είμαι-καλλιεργημένος αστός με το κασκολάκι και το ατελιέ του στα εξάρχεια θα μπορούσε να έχει το θάρρος να κάνει για μια φορά πράξη (έστω και για ψυχαναλυτικούς λόγους) την παπαρολογία του σε συμβολικό επίπεδο και επί τόπου. Αυτά τα δυο μέρη αποτελούν συνεκτικά μέρη (και το ΚΚΕ ας πούμε μέσα όπως και οι μπάτσοι) ενός κοινωνικού ιστού σε τυφλή πορεία. Ενός ιστού που δε θα μπορούσε παρά να παράγει τυφλές και σπασμωδικές αντανάκλασεις αυτού του ίδιου context που πλαισιώνει τη σκηνή που διαδραματίστηκε στη Μεσσολογίου & Τζαβέλλα.

ΠΑΡΟΛΑ ΑΥΤΑ, it's fucking OUT THERE!

μη μας τα πρήζετε. DO something!

posted by Chaca-Khan at 16:25

Labels: griots, πολύ σκληρός για να πεθάνει

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΠΕΝΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ - Alexandros İçin Türkiye Yasta

Basic Info: Global

Type: Student Groups - Political Groups

Description: Protestors in Istanbul-Turkey wrote on the wall of Greek Consulate that "police kills everywhere and we are 16 years old, too!"

Please invite all of your friends to this group:

[...]

Αγαπητοί φίλοι, μπορείτε να χρησιμοποιείτε Ελληνικά, Τούρκικα ή Αγγλικά. Όσοι γνωρίζετε τουλάχιστον 2 από αυτές τις γλώσσες καλό θα ήταν να γράψετε τα σχόλια σας και στις 2 για να μπορούν όλοι να σας καταλάβουν. Προβληματιζόμαστε για τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, είναι πολύ οδυνηρό μία νεανική ψυχή να φεύγει από αυτόν τον κόσμο... Είναι πολύ επώδυνο και για εμάς να το παρακολουθούμε αυτό αδέρφια μας Έλληνες... Η καρδιά μας είναι μαζί σας και με τον Αλέξανδρο. Εμείς οι Τούρκοι δεν μπορούμε να πολεμήσουμε αλλά μπορούμε να μοιραστούμε τον πόνο... Αναπαύσου εν ειρήνη Αλέξανδρε Γρηγορόπουλε... Η ιστορία θα μας διδάξει κάτι πολύ σημαντικό μέσα από τον θάνατο σου... Με αγάπη από την Τουρκία. Με αγάπη από τον κόσμο. Ευχαριστούμε!

Marios-Nathanail Papakostas A wrote
at 5:25pm on December 7th, 2008

oi astunomikoi sas ftaine twra?gia na doume ti tha kanate ama sas thn epeftan 100 atoma .mono na vrizetai xeretai kai tpt allo.Ti douleia exei ekei pera o anhlikos?...

Periklis Kokkalis (Ecole Polytechnique Fédérale de Lausanne) wrote
at 6:04pm on December 7th, 2008

enoite aparadecti ...energia ..dropi ton 2 frouron ...to na pirobolisoun ena athoo pedi 16 xrononprepei na timorithoun PARADIGMATIKAomos den ine soste i genikeusi pou epikrati "batsoi gourounia dolofonoï" i lanthasmeni praksi ligon ilithion den prepei na tholoni tin krise mas ..

George Potouridis wrote
at 7:58pm on December 7th, 2008

αντί να γίνετε ο καθένας μας μέλος σε groupακια στο f.b μπορεί να βγει στους δρόμους και να δώσει μια ηχηρή απόψη σε όλους όσους βγαίνουν στα παράθυρα, σε όλους τους φασίστες και σε όλους όσους νομίζουν ότι μπορούν να μας έχουν φυλακισμένους σε μία ζωή που οριοθετούν αυτοί..μας αφορά όλους δεν αφορά μόνο 100-200 παιδιά που βγαίνουν στους δρόμους και μας τους παρουσιάζουν σαν βάνδαλους κτλ..αυτοί βανδαλίζουν τις ζωές μας..είναι λιγότερο αυτό..?

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΠΕΝΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ - ALEXANDROS İÇİN TÜRKİYE YASTA!
(Turkish Reaction to Greece Police)

Back to ALEXANDROS GRIGOROPOULOS (R.I.P.)

Discussion Board **Topic View**

Topic: Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΠΕΝΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ - ALEXANDROS İÇİN TÜRKİYE YASTA! (Turkish Reaction to Greece Police)

Displaying all 9 posts by 5 people.

Ozan wrote on December 10, 2008 at 12:12pm

Please invite all of your friends to this group:
Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΠΕΝΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ - Alexandros İçin Türkiye Yasta!
<http://www.facebook.com/group.php?gid=43015460871>

Protestors in Istanbul-Turkey wrote on the wall of Greek Consulate that "police kills everywhere and we are 16 years old, too!"
<http://www.habervaktim.com/haberoku.php?id=45918>

Carlo Giuliani in Italy, Alexandros Grigoropoulos in Greece, Bulent Calkiran in Turkey...
Many more all around the world... We will fight...

"When the power of love overcomes the love of power the world will know peace." - Jimi Hendrix

Ozan wrote on December 10, 2008 at 3:00pm

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΦΙΛΙΑ - TÜRK YUNAN DOSTLUK GRUBU
<http://www.facebook.com/group.php?gid=18240801110>

Sevgili arkadaşlar, grubumuzda Yunanca, Türkçe ve İngilizce kullanabilirsiniz. Bu dillerden en az ikisini konuşabilen arkadaşlarımız her iki dilde de yazarlarsa sanırım ki iletişim sorunumuz ortadan kalkacaktır. Yunanistan'da, polis kurşunuyla hayatını kaybeden on beş yaşındaki genç dostumuz Alexandros Grigoropoulos için hiç değilse yas dilekelerimizi buradan da alsa Yunan dostlarımıza ulaştıralım. Lütfen, tüm arkadaş listemizi grubumuza davet edelim... Tepki vermekte geçiken bir toplım olarak, komşuya zor gününde sembolik de olsa destek olabileceğimizi gösterelim. Yunanistan'daki genç dostlarımızın evrensel mücadelesine katılmıyor olsak da hiç değilse acılarını paylaşalım. Huzur içinde yat Alexandros, tarih, hepimize iyi bir şeyler öğretecek... Türkiye'den sevgiler, dünyadan sevgiler...

Türkçe bilgi için:
http://www.bbc.co.uk/turkish/news/story/2008/12/081209_greece_update.shtml

Το φάντασμα της ελευθερίας έρχεται πάντα με το μαχαίρι στα δόντια

Αναδημοσιεύτηκε Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου 2008

<http://jnegri.blogspot.com/2008/12/to.html>

Υπερρεαλιστική Ομάδα Αθήνας

Το αποκορύφωμα της κοινωνικής καταπίεσης είναι να σε πυροβολούν στο ψαχνό.

Όλες οι βγαλμένες από το οδόστρωμα πέτρες που έπεσαν στις ασπίδες των μπάτσων ή στις προθήκες των ναών του εμπορεύματος, όλα τα φλεγόμενα μπουκάλια που χάραξαν μια τροχιά στον νυχτερινό ουρανό, όλα τα οδοφράγματα που στήθηκαν στους δρόμους της πόλης, χωρίζοντας τις δικές μας περιοχές από τις δικές τους, όλοι οι κάδοι των καταναλωτικών σκουπιδιών που, χάρη στη φωτιά της εξέγερσης, από Μηδέν έγιναν Κάτι, όλες οι γροθιές που υψώθηκαν κάτω απ' το φεγγάρι, είναι τα όπλα που δίνουν σάρκα, αλλά και πραγματική δύναμη, όχι μόνο στην αντίσταση, αλλά και στην ελευθερία. Και είναι ακριβώς η αίσθηση της ελευθερίας που εκείνες τις στιγμές αποτελεί τελικά το μόνο στο οποίο αξίζει να στοιχηματίσουμε: η αίσθηση των λησμονημένων παιδικών πρωινών όπου όλα μπορούν να συμβούν γιατί είμαστε εμείς, ως δημιουργικά ανθρώπινα όντα, που έχουμε ξυπνήσει, όχι οι κατοπινές αποδοτικές ανθρωπομηχανές του υπηκόου, του εκπαιδευόμενου, του αλλοτριωμένου εργάτη, του ιδιοκτήτη, του οικογενειάρχη. Η αίσθηση ότι αντιμετωπίζεις τους εχθρούς της ελευθερίας - ότι πια δεν τους φοβάσαι.

Έχουν επομένως σοβαρούς λόγους να ανησυχούν όσοι θέλουν να συνεχίσουν να κάνουν τη δουλειά τους, σαν μην τρέχει τίποτα, σαν να μην έτρεξε τίποτα ποτέ. Το φάντασμα της ελευθερίας πάντα έρχεται με το μαχαίρι στα δόντια, με τη βίαιη διάθεση να σπάσει τις αλυσίδες, όλες τις αλυσίδες, που μετατρέπουν τη ζωή σε μιαν άθλια επαναληπτικότητα, χρήσιμη για την αναπαραγωγή των κυρίαρχων κοινωνικών σχέσεων. Από το Σάββατο της 6ης Δεκέμβρη, όμως, οι πόλεις αυτής της χώρας δεν λειτουργούν κανονικά: δεν έχει shopping therapy, ανοιχτούς δρόμους για να πάμε στη δουλειά μας, ειδήσεις για τις επόμενες πρωτοβουλίες ανάκαμψης της κυβέρνησης, ανέμελο zapping στις lifestyle εκπομπές, βραδινές τσάρκες με το αμάξι γύρω από το Σύνταγμα, κ.λπ., κ.λπ., κ.λπ. Αυτές οι μέρες και οι νύχτες δεν ανήκουν στους εμπόρους, στους τηλεσχολιαστές, στους υπουργούς και στους μπάτσους. Αυτές οι μέρες και οι νύχτες ανήκουν στον Αλέξη!

Ως σουρρεαλιστές βρεθήκαμε απ' την αρχή στο δρόμο, μαζί με χιλιάδες άλλους εξεγερμένους και αλληλέγγυους ανθρώπους, γιατί ο σουρρεαλισμός γεννήθηκε με την ανάσα του δρόμου, και δεν σκοπεύει ποτέ να την εγκαταλείψει. Μετά τη μαζική αντίσταση στους κρατικούς δολοφόνους η ανάσα του δρόμου έχει γίνει ακόμα πιο ζεστή, ακόμα πιο φιλόξενη, ακόμα πιο δημιουργική. Δεν μας αναλογεί η αρμοδιότητα να προτείνουμε μια γραμμή στο κίνημα. Αναλαμβάνουμε, ωστόσο, την ευθύνη του κοινού αγώνα, γιατί είναι αγώνας για την ελευθερία. Χωρίς να είμαστε υποχρεωμένοι να συμφωνούμε με όλες τις πτυχές ενός τέτοιου μαζικού φαινομένου, χωρίς να είμαστε θιασώτες του τυφλού μίσους και της βίας για τη βία, δεχόμαστε ότι το φαινόμενο αυτό δικαίως υπάρχει.

Να μην αφήσουμε αυτήν την φλεγόμενη πνοή της ποίησης απλά να εκτονωθεί
ή να σβήσει.

Να την μετατρέψουμε σε μια συγκεκριμένη ουτοπία: για την αλλαγή του κόσμου και την αλλαγή της
ζωής!

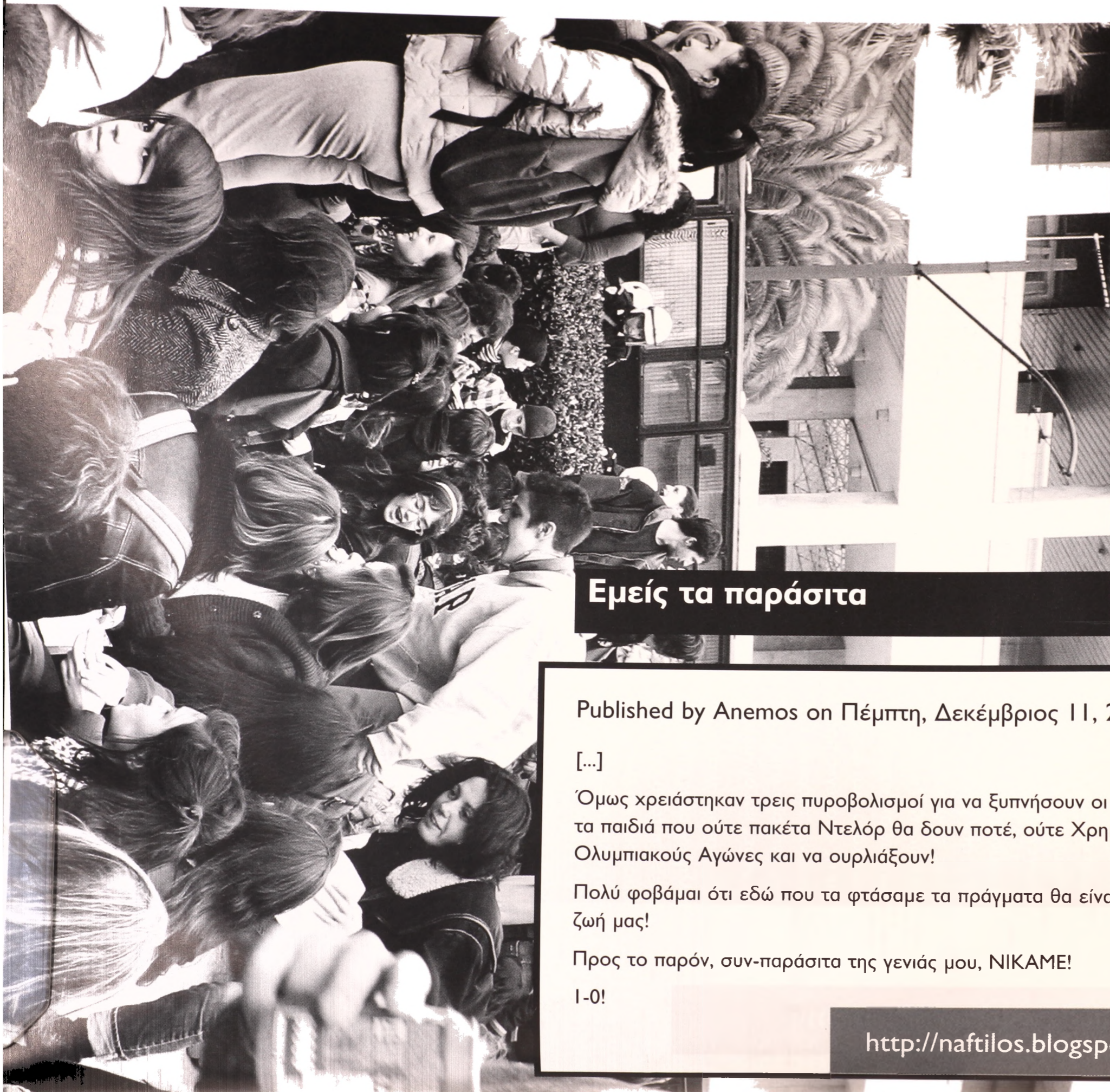
Καμιά ειρήνη με τους μπάτσους και τ' αφεντικά τους!
Όλοι στους δρόμους!

Όσοι δεν μπορούν να συναισθανθούν την οργή ας το βουλώσουν!

surrealismgr@gmail.com

Αναρτήθηκε από johnny_negri στις 10.12.08

Ετικέτες [blah](#) [blah](#)

Εμείς τα παράσιτα

Published by Anemos on Πέμπτη, Δεκέμβριος 11, 2008

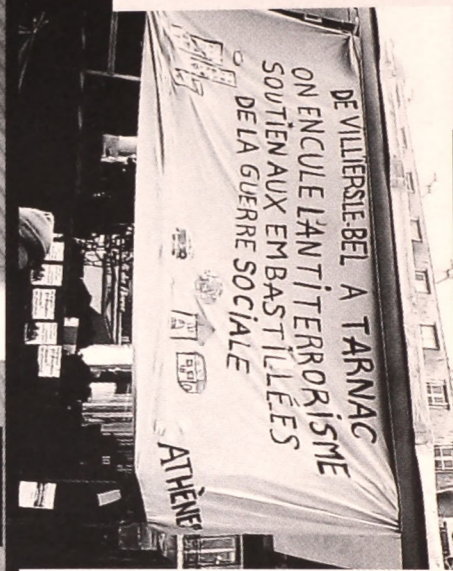
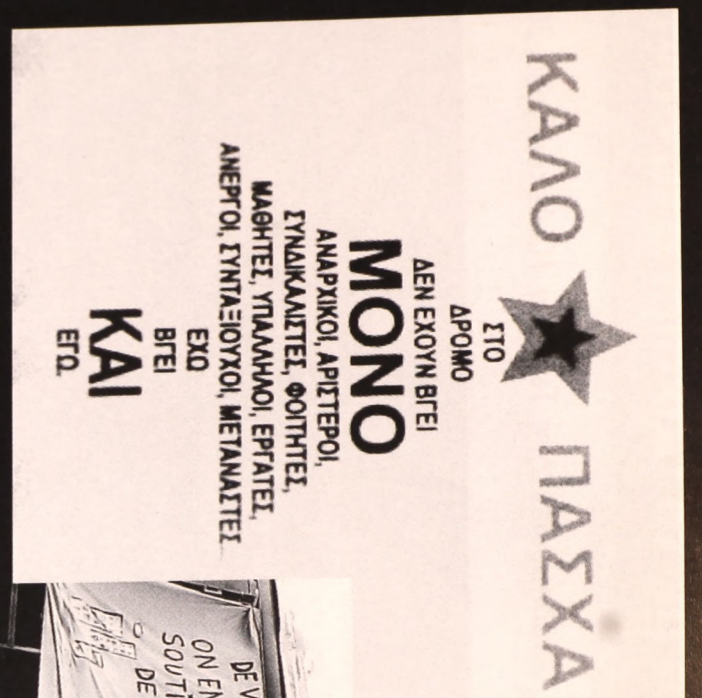
[...]

Όμως χρειάστηκαν τρεις πυροβολισμοί για να ξυπνήσουν οι πιτσιρικάδες, αυτά τα παιδιά που ούτε πακέτα Ντελόρ θα δουν ποτέ, ούτε Χρηματιστήρια, ούτε Ολυμπιακούς Αγώνες και να ουρλιάξουν!

Πολύ φοβάμαι ότι εδώ που τα φτάσαμε τα πράγματα θα είναι ή η ζωή τους ή η ζωή μας!

Προς το παρόν, συν-παράσιτα της γενιάς μου, ΝΙΚΑΜΕ!

1-0!

http://naftilos.blogspot.com/2008/12/blog-post_11.html

You can't dance to Beethoven ή Να τελειώνουμε με τους ηλίθιους βαλτούς ή όχι

Προκήρυξη

Η βία δεν μας σοκάρει. Είναι πρωταρχικό συστατικό του πολιτισμού μας, του τρόπου ζωής μας. Τη ζούμε καθημερινά. [...] Είναι το ίδιο το κράτος. [...]

Δεν αποδεχόμαστε το δόγμα «Οφθαλμός αντί οφθαλμού». Δεν δεχόμαστε να συμμετάσχουμε σε ένα παιχνίδι που τους όρους έχει θέσει εκ των προτέρων το κράτος. Δεν δεχόμαστε την εξίσωσή μας με τους πιο κατασταλτικούς μηχανισμούς της εξουσίας. Δεν επιδιώκουμε την εκτόνωσή μας [...]

Απέναντι σε κάθε πρωτοπορία ένοπλη ή μη δείχνουμε απλώς τους αγωγούς της αποχέτευσης. Δυστυχώς για αυτούς αποστρεφόμαστε το θάνατο. Είμαστε θνητοί [...]

Ξέρουμε καλά ότι ο αγώνας ενάντια στο κράτος είναι αγώνας ενάντια στο θάνατο.

τσου ρε μαλάκες

(φράξια των ταξιαρχιών σουρεαλιστών ουρακοτάγκων ρέμπελων)

Υ.Γ. Ιδού μια πρόκληση για κάθε μιλιταριστή σύντροφο: Εάν ποτέ νιώσετε τη θανάσιμη ανάγκη να ξεσκίσετε τα ρούχα σας και να βουτήξετε γυμνοί σε ένα λουτρό αίματος, φροντίστε να έχετε τη διαύγεια μιας λεπίδας και την κόψη μιας αναπνοής. Μην κρίνετε τούτη την ενέργειά σας ως αυτοκτονική ή έστω αυτοκαταστροφική αλλά σαν κάτι που αρμόζει στην ανθρώπινή σας φύση.

Μανιφέστο για τους Καιρούς που Ζούμε!

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ
ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΑΣ

By inlovewithlife

[...] Δεν υπάρχουν έτοιμες συνταγές σε αυτά που από εδώ και πέρα κάνουμε. Υπάρχει μόνο η φαντασία και η διάθεση να αλλάξουμε τα πράγματα προς το καλύτερο και το δικαιότερο. Ούτε υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές σε αυτά που από εδώ και πέρα κάνουμε. Γι' αυτό σπάμε ηλίθιους διαχωρισμούς σε αριστερούς και δεξιούς, αφήνουμε πίσω κομματικές ταυτότητες και γραμμές, πετάμε στα σκουπίδια ό,τι μας μπλοκάρει, σκεφτόμαστε ελεύθερα, λειτουργούμε συλλογικά και αλληλέγγυα.

Κάνουμε από τα πιο απλά, όπως :

Πιάνουμε κουβέντα με όλους για όλα, όχι τα συνηθισμένα αλλά αυτά που μας βασανίζουν.

Γράφουμε μόνοι μας ή με άλλους ένα φλογερό κείμενο, το βγάζουμε φωτοτυπίες και το μοιράζουμε στον κόσμο.

Παίρνουμε με τους φίλους μας φύλλα ταπετσαρίας, γράφουμε σε αυτά συνθήματα που μας αρέσουν όπως "όλοι στους δρόμους", "κάντε συνελεύσεις παντού" και τα κολλάμε σε όλα τα λεωφορεία. Το μήνυμά μας να φτάσει σε όλη την πόλη.

Κάνουμε αυθόρμητες εκδηλώσεις στους δρόμους της πόλης, ό,τι γουστάρει και αγαπά ο καθένας.

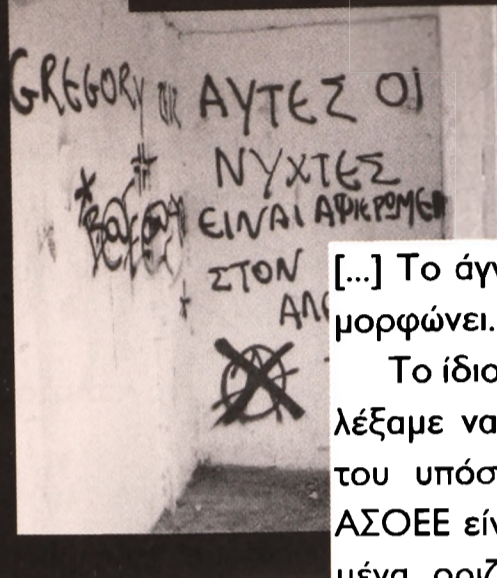
Πηγαίνουμε στις καταλήψεις των μαθητών, κουβεντιάζουμε με τα παιδιά, ακούμε αυτά που έχουν να μας πουν, τα στηρίζουμε ψυχολογικά.

Συμμετέχουμε σε εκδηλώσεις, πορείες, διαδηλώσεις, συνελεύσεις.

Δεν καθόμαστε μόνοι σπίτι μας. Η σύναξη κάτω του ενός ατόμου τιμωρείται με απουσία από την ιστορία. Έχει ωραίο Ήλιο και ωραίους Ανθρώπους έξω. [...]

Δημοσιεύθηκε Δεκεμβρίου 13, 2008 στις 9:09 πμ. στην κατηγορία Κοινωνία και Πολιτικάντηδες

Μέρες οργής

[...] Το άγγιμά μας είναι μαγικό γιατί έχει την ικανότητα να μεταμορφώνει.

Το ίδιο συμβαίνει και με την ΑΣΟΕΕ. Ένα από τα κτίρια που επιλέξαμε να μεταμορφώσουμε, χωρίς να μετατρέψουμε την υλική του υπόσταση σε στάχτες. Το αντίθετο μάλιστα. Η (πρώην) ΑΣΟΕΕ είναι ένα ορμητήριο της ζωής που θέλουμε. Αυτοοργανωμένα, οριζόντια, αντιεραρχικά. Ένας χώρος του οποίου οι πύλες είναι τόσο διάπλατα ανοιχτές για όποιον/όποια θελήσει να τις διαβεί, όσο ερμητικά κλειστός είναι ο δρόμος της επιστροφής στην συγνή κανονικότητα. Ένας χώρος όπου η απελευθερωμένη δημιουργικότητα όλων μας δοκιμάζεται σε πεδία μέχρι χθες άγνωστα. Ένας χωροχρόνος που δεν τον ορίζει κανείς άλλος εκτός από αυτούς/αυτές που βρίσκονται εντός του. Ένας χώρος όπου μπορούμε να κοιταζόμαστε όπως δεν μπορέσαμε να κοιταχτούμε τόσα και τόσα χρόνια.

Αυτή είναι η έντυπη μορφή μερικών από αυτά που θέλουμε να πούμε και κυρίως να ζήσουμε...

Editorial του Revolt, φυλλαδίου της κατάληψης της ΑΣΟΕΕ

THIS TIME THE BULLET COLD ROCKED YA OF A SWASTIKA
 A YELLOW RIBBON INSTEAD
 NO THIN' ABOUT YA FOOLS FOLLOW RULES WHEN THE SET COMMANDS YA
 PROPER PROPAGANDA BLOOD RED
 THAT'S HOW YA GOT A BULLET BLASTED THROUGH YA HEAD
 BLASTED THROUGH BLASTED YA HEAD
 I GIVE A SHOUT WATCHED AS YOU WAS MESMERISED
 WHO STOOD AND SO SERENE ON THE SCREEN
 THEY LOAD IN OMNICOLOUR SAID THEY PACK THE 9 THEY
 SLEEPING GAS EVERY HOME WAS LIKE ALCATRAZ
 JUST VICTIMS OF THE IN-HOUSE DRIVE-BY HOW HIGH
 JUST VICTIMS OF THE IN-HOUSE DRIVE-BY
 THEY SAY JUMP, YOU SAY HOW HIGH
 THEY SAY JUMP, YOU SAY HOW HIGH
 JUST VICTIMS OF THE IN-HOUSE DRIVE-BY THEY SAY JUMP, YOU SAY HOW HIGH
 CHECK IT OUT SLEEPING GAS
 CHECK IT OUT SLEEPING GAS
 AND MUTHA FUCKAS LOST THEIR MINDS LIKE ALCATRAZ
 NO ESCAPE FROM THE MASS MIND RAPE
 AND THEN REWIND THE TAPE PLAY IT AGAIN JACK
 AND THEN PLAY IT AGAIN AND AGAIN AND AGAIN
 UNTIL YA MIND IS LOCKED INTELLIN' YA
 BUYIN' ALL THE PRODUCTS THAT THEY'RE SELLIN' YA
 THEY SAY JUMP AND YA SAY HOW HIGH
 YA BRAIN-DEAD BULLET IN YA HEAD
 JUST VICTIMS OF THE IN-HOUSE DRIVE-BY THEY SAY JUMP, YOU SAY HOW HIGH
 JUST VICTIMS OF THE IN-HOUSE DRIVE-BY THEY SAY JUMP, YOU SAY HOW HIGH
 UGGH! YEAH! YEAH! BELIEVIN' THE LIES YA GOTTA BULLET IN YA HEAD
 A BULLET IN YA HEAD! A BULLET IN YA HEAD! A BULLET IN YA HEAD!
 A BULLET IN YA HEAD!
 YA GOTTA BULLET IN YA FUCKIN' HEAD!

Αυτές οι μέρες είναι και δικές μας...

Δευτέρα, 15 Δεκέμβριος 2008

<http://steki-am.blogspot.com/2008/12/blog-post.html>

[...] Για μας τους οργανωμένους μετανάστες είναι ένας δεύτερος γαλλικός Νοέμβρης του 2005. Δεν είχαμε ποτέ αυταπάτες ότι όταν η οργή του κόσμου ξεχείλιζε θα μπορούσαμε να την κατευθύνουμε. Παρά τους αγώνες που έχουμε δώσει όλα αυτά τα χρόνια ποτέ δεν μπορέσαμε να πετύχουμε τέτοιες μαζικές αντιδράσεις. Τώρα είναι η ώρα να μιλήσουν οι δρόμοι. Η κραυγή που ακούγεται είναι για τα 18 χρόνια βίας, καταπίεσης, εκμετάλλευσης, εξευτελισμού. Αυτές οι μέρες είναι και δικές μας.

Αυτές οι μέρες είναι για τους εκατοντάδες μετανάστες και πρόσφυγες δολοφονημένους στα σύνορα, στα τμήματα, στους χώρους εργασίας. Είναι για τους δολοφονημένους από μπάτσους ή αγανακτισμένους πολίτες. Είναι για τους δολοφονημένους επειδή πέρασαν τα σύνορα, επειδή δούλευαν σαν τα σκυλιά, επειδή δεν σκύψανε το κεφάλι, για το τίποτα. Είναι για τον Γκραμόζ Παλούσι, τον Λουάν Μπερτελίμα, τον Εντισόν Γιάκαϊ, τον Τόνυ Ονούχα, τον Αμπντουρακίμ Ιντρίζ, τον Μοντασέρ Μοχάμεντ Ασράφ και τόσους άλλους που δεν ξεχάσαμε.

Αυτές οι μέρες είναι για την καθημερινή αστυνομική βία που έχει μείνει αναπάντητη, ατιμώρητη. Είναι για τον εξευτελισμό στα σύνορα, στα κέντρα αλλοδαπών που συνεχίζεται ακόμα. Είναι για τις κατάφωρες αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων, τους μετανάστες και πρόσφυγες που είναι άδικο στις φυλακές, τη δικαιοσύνη που μας στερήθηκε. Ακόμα και τώρα, στις μέρες και νύχτες του ξεσηκωμού, οι μετανάστες πληρώνουν βαρύ τίμημα με επιθέσεις ακροδεξιών και μπάτσων, με απελάσεις και ποινές φυλάκισης που τα δικαστήρια μοιράζουν με χριστιανική αγάπη σε εμάς τους άπιστους.

Αυτές οι μέρες είναι για την εκμετάλλευση που συνεχίζεται αμείωτη για 18 χρόνια. Είναι για τους αγώνες που δεν ξεχάστηκαν στους κάμπους στο Βόλο, τα ολυμπιακά έργα, την Αμαλιάδα. Είναι για τον ιδρώτα και το αίμα των γονιών μας, για τη μαύρη εργασία, τα ατελείωτα ωράρια. Είναι για τα παράβολα, τα πρόστιμα, τα ένσημα που πληρώνουμε και δεν θα μας αναγνωριστούν ποτέ. Είναι για τα χαρτιά που θα κυνηγάμε μια ζωή σαν να είναι λαχείο.

Αυτές οι μέρες είναι για το τίμημα που πληρώνουμε απλά για να υπάρχουμε, να αναπνέουμε. Είναι για όσες φορές σφίξαμε τα δόντια, για τις προσβολές που ανεχτήκαμε, τις ήττες που χρεωθήκαμε. Είναι για όσες φορές δεν αντιδράσαμε ενώ είχαμε όλους τους λόγους του κόσμου. Είναι για όσες φορές αντιδράσαμε και ήμασταν μόνοι γιατί ο θάνατος και η οργή μας δεν χωράγανε σε σχήματα, δεν έφερναν ψήφους, δεν πουλούσαν στα δελτία των 8.

Αυτές οι μέρες είναι όλων των περιθωριακών, των αποκλεισμένων, των ανθρώπων με τα δύσκολα ονόματα και τις άγνωστες ιστορίες. Είναι για όσους πεθαίνουν καθημερινά στο Αιγαίο και στον Έβρο, για όσους δολοφονούνται στα σύνορα ή στην Πέτρου Ράλλη, είναι των τσιγγάνων στο Ζεφύρι, των ναρκομανών στα Εξάρχεια. Αυτές οι μέρες είναι των παιδιών της Μεσολογίου, των ανένταχτων, των ανεξέλεγκτων μαθητών. Χάρης στον Αλέξη αυτές οι μέρες είναι όλων μας.

18 χρόνια βουβής οργής είναι πολλά.

Όλοι στους δρόμους, για την αλληλεγγύη & την αξιοπρέπεια!
Δεν ξεχάσαμε, δεν ξεχνάμε, αυτές οι μέρες είναι και δικές σας
Για τον Λουάν, τον Τόνυ, τον Μοχάμεντ, τον Αλέξη....

Στέκι Αλβανών Μεταναστών

Αναρτήθηκε από ΣΤΕΚΙ ΑΛΒΑΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ στις 5:31 μμ

[...] Οι μέρες του Δεκέμβρη δεν ανήκουν σε κανέναν και συγχρόνως ανήκουν σε όλους. Δεν μπορεί να τις οικειοποιηθεί καμία πολιτική παράταξη, κανένας κομματικός μηχανισμός, καμία επαναστατική πρωτοπορία.. Ούτε καν ο αντιεξουσιαστικός χώρος. Οι αναρχικοί βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή στο δρόμο κουβαλώντας μαζί τους την οργή και τη συνείδηση, την αποφασιστικότητα και τη γνώση, τις πρακτικές και τα προτάγματά τους. Η πραγματικότητα όμως μας ξεπέρασε και αυτό καλώς συνέβη. Δεν είναι τώρα η στιγμή να μεγαλώσει ο καθένας το μαγαζί του, το βασικό είναι να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε και να συμπράξουμε, να χτίσουμε γέφυρες. Αυτό που ξεδιπλώνεται στις πόλεις της ελληνικής επικράτειας είναι μια κοινωνική εξέγερση και από αυτή έχουμε μόνο να διδαχθούμε. Να αντιληφθούμε τα περιεχόμενα, να μάθουμε για τις νέες μορφές οργάνωσης, να εμπνευστούμε από τις δράσεις.

[...] **ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΧΩΡΙΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΗ**

Η έννοια του κινήματος συνδέεται με τη διατύπωση αιτημάτων, με ένα δυνητικό θετικό πρόγραμμα που οι εξεγερμένοι θα έπρεπε να υιοθετήσουν, ένα σύνολο θέσεων που θα επέτρεπε την αντιπροσώπευσή τους από τα κόμματα. Αυτή την αγωνία εκφράζει τμήμα της αριστεράς που προσπαθεί να προβάλει την πτώση της κυβέρνησης ως στόχο που συμπυκνώνει τις επιθυμίες των εξεγερμένων και δίνει προοπτική στους αγώνες τους. Έλα όμως που το σύνολο των επιθυμιών και των πρακτικών όσων βρίσκονται στους δρόμους αρνούνται πεισματικά να χωρέσουν στα προκάτ σχήματα της πολιτικής αντιπροσώπευσης, της κοινωνιολογικής διαχείρισης και της μηντιακής μεσολάβησης. Δεν θεωρούμε βέβαια ότι εμείς βρισκόμαστε σε κάποια προνομιακή θέση σ' αυτή την καταιγίδα. Να βραχούμε από αυτή και να μην ξαναστεγνώσουμε. Αυτό θέλουμε. Να μάθουμε απ' αυτούς που συναντούμε στους δρόμους, να ζήσουμε με το μόνο τρόπο που αξίζει στις μέρες μας: Ενάντια στην εξουσία. Για να κατανοήσεις, πρέπει να αισθανθείς την ασφυξία από τα δακρυγόνα, να σπάσεις τη μοναξιά της συνήθειας, να μοιραστείς τη χαρά της εξέγερσης, να αφήσεις την οργή να σε πνίξει. Είδαμε μορφές αυτοοργάνωσης να κυριαρχούν στο δρόμο, αντιδομές πληροφόρησης να ξεπηδούν μέσα από τον αγώνα, σύμβολα του κράτους, του κεφαλαίου και του θεάματος να καταστρέφονται. Είδαμε κι άλλα πολλά ακόμη που δεν τα φανταζόμασταν και μας ξεπέρασαν. Ευτυχώς. Τα πράγματα τρέχουν με χιλιαπλάσια ταχύτητα και προς χίλιες διαφορετικές κατευθύνσεις. Σε τέτοιες στιγμές το κράτος ως μονοπώλιο της βίας και οι θεσμοί της αντιπροσώπευσης ως μοναδικοί διαχειριστές του πεδίου της πολιτικής βρίσκονται σε κρίση. Σε τέτοιες οριακές στιγμές γεννιέται η κοινότητα του αγώνα, πλήρης νοήματος, όχι ως ένα αόριστο σχέδιο για το μέλλον, αλλά ως μια πρακτική του παρόντος. Η πόλη γίνεται ένα πεδίο συνάντησης και πειραματισμού, όπου όλα μοιάζουν δυνατά: Η καταστροφή αυτού του κόσμου και η παραγωγή διαφορετικών αξιών. Η εν σπέρματι δημιουργία μιας νέας τάξης στον αντίποδα της αναπαραγωγής του κυρίαρχου. Το τι θα αφήσει πίσω της αυτή η εξέγερση, το τι νέο θα γεννήσει δεν το ξέρουμε. Οι τρόποι με τους οποίους εκτυλίσσεται ανοίγουν ένα πεδίο ενδεχόμενων που θέλουμε να τα ζήσουμε και όχι να τα προβλέψουμε. Σε πιο δύσκολους καιρούς, κάποιοι σύντροφοι έγραψαν: «Είμαστε εντός του μέλλοντος μας». Τούτες τις μέρες και τις νύχτες είμαστε εντός του παρόντος μας. Και δε θέλουμε να φύγουμε απ' αυτό.

Η (αυτο)καταστροφή είναι δημιουργία...

Τρίτη, 16 Δεκεμβρίου 2008

Το βράδυ της 6/ 12 δεν θα το ξεχάσουμε εύκολα. Όχι γιατί η δολοφονία του Αλέξη ήταν αδιανόητη. Η κρατική βία όσο και αν προσπαθεί να συγκροτηθεί σε πιο παραγωγικές εκδοχές κυριαρχίας θα παλινδρομεί διαρκώς στις απαρχές μιας δαπανηρής μορφής βίας, διατηρώντας στη δομή της ένα (παρα)κράτος που δεν πειθαρχεί στις επιταγές της νεωτερικής πειθάρχησης, επιτήρησης και ελέγχου των σωμάτων, παρά επιλέγει την εξόντωση του ανυπάκουου σώματος, πληρώνοντας το πολιτικό τίμημα που συνεπάγεται η επιλογή αυτή.

Όταν ο μπάτσος φωνάζει: ε, εσύ, το υποκείμενο στο οποίο απευθύνεται η προσταγή αυτή και το οποίο στρέφει το σώμα του στη φορά της εξουσίας, στο κάλεσμα του μπάτσου, είναι αθώο εξ ορισμού, εφόσον ανταποκρίνεται στη φωνή που το εγκαλεί ως προϊόν της εξουσίας. Το υποκείμενο που δεν πειθαρχεί στο κάλεσμα αυτό αλλά παρακούει, όσο χαμηλόφωνη κι αν είναι η στιγμή αυτή της ανυπακοής, ακόμα κι αν δεν πέταξε μολότοφ στο μπατσικό, αλλά ένα πλαστικό μπουκάλι, είναι μια στιγμή που η εξουσία κάνει τη σημασία της και γίνεται κάτι άλλο, μια παραβίαση που πρέπει να ρυθμιστεί. Όταν προσβάλλεται η ανδρική τιμή του φασιστόμπατσου, αυτός μπορεί και να σκοτώσει για να προστατεύσει, όπως ο ίδιος θα ισχυριστεί, τα παιδιά και την οικογένειά του. Η ηθική τάξη και η ανδρική κυριαρχία, αλλιώς η πιο χαρακτηριστική μορφή συμβολικής και υλικής βίας που εγκαθιστά το έμφυλο καθεστώς, έκαναν δυνατή τη δολοφονία του Αλέξη, πλαisiώσαν τη δολοφονία, παρήγαγαν την 'αλήθεια' της και έγινε πραγματικότητα.

Μαζί με αυτήν, στο τραγικό όριο ενός θανάτου που δίνει σημασία στις ζωές που ορίζονται στη σκιά του, έγινε πραγματικότητα η εξέγερση, η αδιανόητη, απρόβλεπτη αυτή αναστάτωση των κοινωνικών ρυθμών, του σπασμένου χωροχρόνου, των μη δομημένων πια δομών, του ορίου ανάμεσα σε αυτό που υπάρχει και αυτό που πρόκειται να έρθει. Μια στιγμή χαράς και παιχνιδιού, φόβου,

πάθους και οργής, σύγχυσης και συνείδησης, οδυνηρής, δυναμικής και γεμάτης υποσχέσεις. Μιας στιγμής παρόλα αυτά.. που ή θα φοβηθεί τον εαυτό της και θα συντηρεί τους αυτοματισμούς που τη δημιούργησαν ή θα αρνείται διαρκώς τον εαυτό της για να γίνεται κάθε στιγμή κάτι άλλο από αυτό που ήταν την προηγούμενη, προκειμένου να μην καταλήξει στην νομοτέλεια των πνιγμένων στην κανονικότητα εξεγέρσεων που υπερασπιζόμενες τους εαυτούς τους γίναν μια άλλη μορφή εξουσίας.

Πώς όμως έγινε δυνατή η εξέγερση; Ποιο δίκαιο των εξεγερμένων δικαιώθηκε αυτή τη στιγμή, σε αυτό το σημείο, για αυτό το δολοφονημένο σώμα; Πώς κοινωνικοποιήθηκε αυτό το σύμβολο; Ο Αλέξης ήταν 'ο δικός μας Αλέξης', δεν ήταν άλλος, δεν ήταν ξένος, δεν ήταν μετανάστης. Μαζί του θα ταυτιστούν δεκαπεντάχρονοι μαθητές και μαθήτριες, μανάδες θα φοβηθούν μήπως μέσα από το σώμα αυτό πενήθσουν το δικό τους παιδί, καθεστωτικές φωνές θα τον εθνικοποιήσουν ως ήρωα, το σώμα του δεκαπεντάχρονου είχε σημασία, η ζωή του ήταν άξια να βιωθεί, η διακοπή της ήταν επίθεση στη δημόσια σφαίρα και γι' αυτό το πένθος για τον Αλέξη είναι δυνατό, σχεδόν επιβάλλεται. Η σφαίρα αυτή στράφηκε ενάντια στην κοινότητα, με την οποία οι εξεγερμένοι και εξεγερμένες δεν ταυτιζόμαστε, όπως δεν ταυτιζόταν ο Αλέξης, αλλά πολλές και πολλοί έχουμε το προνόμιο να ανήκουμε, αφού οι άλλοι μας ανα-

Φωτο: Σοφία Μπέμπεζα

http://katalipsiasoe.blogspot.com/2008/12/blog-post_2310.html

γνωρίζουν ως δικούς τους. Η αφήγηση για τον Αλέξη θα ξαναγραφτεί από το τέλος, ήταν καλό παιδί, είπαν. Η εξέγερση, την οποία δεν θα μπορούσαμε να προβλέψουμε, έγινε δυνατή μέσα από τις ίδιες τις ρωγμές της εξουσίας που αποφασίζει ποια σώματα έχουν σημασία στο κοινωνικό δίκτυο σχέσεων δύναμης. Η εξέγερση, αυτός ο ύμνος στη μη κανονικότητα, είναι προϊόν της κανονικότητας, είναι η εκδίκηση για το 'δικό μας' σώμα που εξοντώθηκε, για το ίδιο μας το κοινωνικό σώμα. Η σφαίρα αυτή στράφηκε ενάντια στην κοινωνία όλη. Ήταν μια πληγή για κάθε αστό δημοκράτη που θέλει στο κράτος και τα όργανά του να καθρεφτίζεται η δική του ασφάλεια. Ήταν κήρυξη πολέμου του κράτους ενάντια στην κοινωνία. Το συμβόλαιο έσπασε, δεν υπάρχει συναίνεση. Η ηθική και πολιτική πράξη της αντίστασης έγινε δυνατή, κατανοητή, δίκαιη, ορατή από τη στιγμή που υπάγεται στα κριτήρια και τους όρους δικαίου της κυρίαρχης συμβολικής τάξης που συνέχει τον κοινωνικό ιστό.

Η αφετηρία αυτή δεν ματαιώνει το δίκαιο της εξέγερσης. Έτσι κι αλλιώς ο κυρίαρχος Λόγος, η εξουσία που δίνει όνομα, μορφή, σχήμα και σημασία στα πράγματα, το πεδίο κυρίαρχων νοημάτων από το οποίο αντλούνται οι κοινωνικές κατηγορίες προκειμένου να ρυθμίζονται οι ιεραρχημένες κοινωνικές σχέσεις, έχει εξοστρακίσει τους 'κουκουλοφόρους' από την κοινότητα αυτή, τους έχει περιορίσει στα επικίνδυνα όρια των παρυφών της για να δείχνει την αρχή και το τέλος της ανυπακοής. Να αντισταθούμε, αλλά όχι έτσι γιατί υπάρχει κίνδυνος, λένε. Αυτό που έχει να μας πει η κοινωνική νομιμοποίηση που συναντήσαμε στις απαρχές αυτής της πορείας είναι ότι ακόμα κι αν είμαστε μέσα στην εξουσία, αν είμαστε δικά της δημιουργήματα, είμαστε μέσα και ενάντιά της, είμαστε αυτό που κάνουμε για να αλλάξουμε αυτό που είμαστε, για να αποκτήσει αυτή η ιστορική στιγμή τα δικά μας περιεχόμενα και όχι τις σημασίες από τις οποίες μπορεί και να επενδύεται, τις οποίες δεν μπορεί εν μία νυκτί να αποτινάξει. Και δεν μπορεί να διασχίσει ανέξοδα το όριο μεταξύ υποταγής και αυτόνομης δράσης γιατί αν ο εξεγερμένος χρειάζεται να επιστρατεύσει την αρρενωπότητά του για να πολεμήσει τον μπάτσο, χρειάζεται την ίδια στιγμή να την αμφισβητήσει ακριβώς επειδή είναι η εξουσία με την οποία πολεμάει τον μπάτσο. Κι αυτή η αμφιθυμία στην καρδιά της υποκειμενικότητάς μας, ο διχασμός που μας κλονίζει, ή που θα έπρεπε να μας κλονίζει είναι το ηθικό μεγαλείο που διαδραματίζεται στα περιθώρια του θορύβου της εξέγερσης, μέσα μας και γύρω μας, τα ήσυχα βράδια που αναρωτιόμαστε τι να συμβαίνει τώρα, τι έχει πάει στραβά και ακούμε μόνο σιωπές.

Τίποτα δεν υπάρχει χωρίς το νόημα που του αποδίδεται. Οι στρατηγικές αντίστασης μπορεί να γίνουν στρατηγικές εξουσίας, το χάος θα επαναδομήσει τις σχέσεις εξουσίας, αν πολεμώντας τον κόσμο δεν πολεμούμε και τους εαυτούς που δημιουργήσαμε εντός του, μέσα στο πλέγμα ηθικοπολιτικών δεσμών στο οποίο πραγματώνεται ο εαυτός, αν επιτελούμε τον άνδρα τσαμπουκά, που τρελαίνεται και θολώνει από το 'συναίσθημα', αν παγιωνόμαστε σε θέσεις που πυκνώνουν σε σημεία εξουσίας.

Η (ΑΥΤΟ)ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Κορίτσια στην εξέγερση

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

Ενάντια στην εξημέρωση από τα ΜΜΕ, προβαίνουμε σε παρέμβαση-παρεμβολή στη ροή του προγράμματος της ΕΡΤ. Θεωρούμε ότι τα ΜΜΕ συστηματικά καλλιεργούν το φόβο. Αντί να ενημερώνουν παραπληροφορούν. Παρουσιάζουν μια πολύμορφη εξέγερση σαν τυφλή εκτόνωση [...] Τα ΜΜΕ μετατρέπονται καθημερινά σε μέσα καταστολής της ελεύθερης δημιουργικής σκέψης

Ανακοίνωση από την κατάληψη της ΕΡΤ

tovytio

Τη Δευτέρα καθώς η πορεία περνούσε από την Πανεπιστημίου μπροστά από το Zonars, φάνηκαν κάποιοι θαμώνες που έπιναν τον καφέ τους, πίσω απ' αυτά τα σίδερα που κατεβάζει το μαγαζί σε τέτοιες περιπτώσεις. Η εικόνα ήταν αστεία ή τρομακτική. Κάποιοι περπατάνε και φωνάζουν συνθήματα κλείνοντας την κυκλοφορία και ταυτόχρονα κάποιοι πίνουν καφέ κλεισμένοι μέσα σε ένα ιδιότυπο ασφαλές χώρο, που πιο πολύ μοιάζει με κελί ή κλουβί.

[...]

Ακολούθησαν κατά σειρά γιουχαΐσματα, ειρωνικό χειροκρότημα, βρισιές και το σύνθημα «όταν οι μπάτσοι σκοτώσουν τα παιδιά σας, τότε θα βγείτε από τα κλουβιά σας». Οι ανυποψίαστοι πελάτες που η αλήθεια είναι ότι δε θα μπορούσαν να γνωρίζουν ότι θα γινόταν κάποια πορεία (δε διαβάζουν ασ πούμε indymedia), βρέθηκαν ξαφνικά εγκλωβισμένοι μέσα σε ένα πολυτελές μαγαζί που μπορούσε να εγγυηθεί ασφάλεια και άριστη εξυπηρέτηση. [...]

Το Σάββατο το βράδυ έγινε ένα περιστατικό που δεν κατάφερε να συγκινήσει τα μέσα. Κάποιοι πολίτες έκαναν καθιστική διαμαρτυρία μπροστά στον άγνωστο στρατιώτη. Το να τους χαρακτηρίσει κάποιος ήρεμους ή ειρηνικούς διαδηλωτές, καταντάει ειρωνικό. Οι άνθρωποι έκαναν απλώς μια καθιστική διαμαρτυρία. Κάποια στιγμή και χωρίς κάτι να έχει αλλάξει, άρχισαν να πλησιάζουν κάμποσες διμοιρίες των ΜΑΤ. Αυτές σχημάτισαν ένα Π και πίεζαν όλο και περισσότερο τους ανθρώπους που κάθονταν στο πεζοδρόμιο. Σιγά σιγά σπρώχνοντας και τραβώντας σηκώνουν τους διαδηλωτές και μετά από λίγο τους φτάνουν στα σκαλιά του ΜΕΤΡΟ (απ' την ίδια βραδιά, βίντεο [εδώ](#)). Με λίγα λόγια η αστυνομία επεμβαίνει σε μια ειρηνική διαμαρτυρία και με τη χρήση βίας υποδεικνύει το σωστό σημείο που πρέπει να στέκονται οι πολίτες, ενώ στην πραγματικότητα και χωρίς να γίνονται υπερβολικός απαγορεύει την πραγματοποίηση μιας ειρηνικής διαμαρτυρίας. [...]

Στη συνέχεια και σε μια φοβερή, απ' όλες τις απόψεις, στιγμή ο λιγοστός κόσμος που βρίσκεται φάτσα με φάτσα με τα ΜΑΤ φωνάζει ξαφνικά το πιο απλό σύνθημα «Δημοκρατία, Δημοκρατία». Όχι βρισιές, όχι γουρούνια, όχι πέτρες ή νεράντζια. Μόνο δημοκρατία.

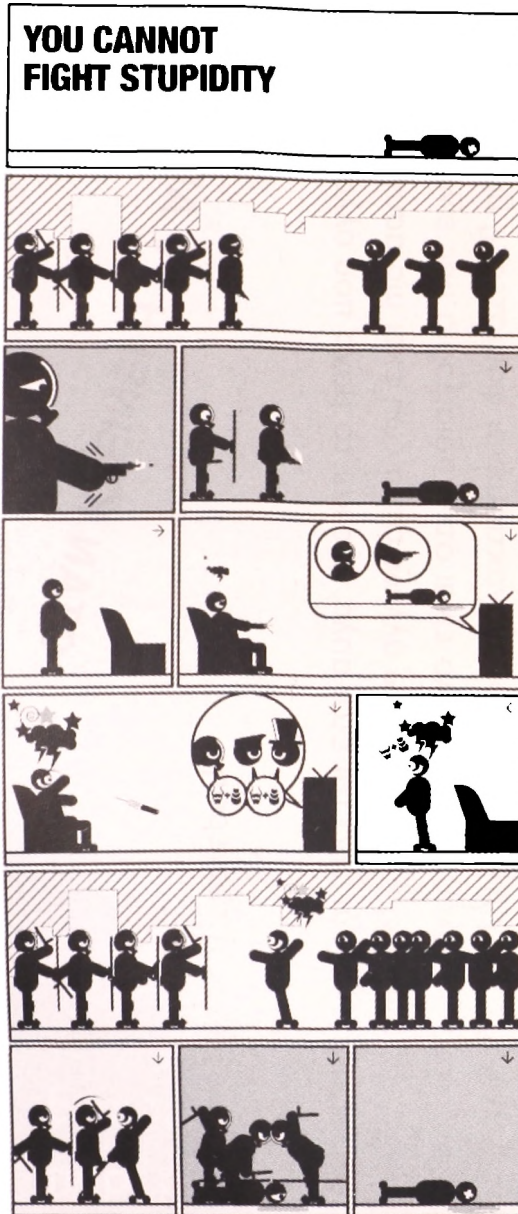
Να τί συμβαίνει αυτές τις μέρες στους δρόμους μιας πόλης ξεχασμένης απ' τους ίδιους τους κατοίκους της. Ακούγεται (ή σε άλλες περιπτώσεις υπονοείται) η λέξη δημοκρατία ως αίτημα.

[...]

Το αληθινό σκάνδαλο λοιπόν δεν είναι η δολοφονία ενός 15χρονου παιδιού, δεν είναι οι σφαίρες που διαπερνούν τον έτσι κι αλλιώς μισοσκισμένο κοινωνικό ιστό, δεν είναι τα σπασμένα τζάμια, τα διψασμένα για αίμα γκλομπ, τα ληγμένα χημικά, οι αγανακτισμένοι φασίστες, η βία και οι λεηλατημένοι μικροκαταστηματάρχες. Το αληθινό σκάνδαλο είναι ότι η αδιαφορία μας είναι ακριβώς η ίδια με αυτή της προηγούμενης εβδομάδας ή για να το πω αλλιώς ότι η ζωή έχει μια ασυγκράτητη και ψυχοβγαλτική τάση να συνεχίζεται. Να συνεχίζεται έτσι απλά, λες και το μόνο που άλλαξε είναι οι καμένες κούκλες στις βιτρίνες.

Κατηγορίες: #griots _ χάος ή εξέγερση

ΟΤΑΝ ΚΛΕΙΝΕΙ Η ΤV ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΖΩΗ

18 Δεκεμβρίου 2008

Mail: *Γιατί καίμε;*

Γιατί καίμε; Γιατί καταστρέφουμε; Μα επειδή είμαστε εμπορεύματα. Και δε μας αρέσει καθόλου.

Όλοι μας, οι "πολίτες" της εμπορευματικής δημοκρατίας, είμαστε αναγκασμένοι να πουληθούμε, να δουλεύουμε, για να επιβιώσουμε. Οι νταβατζήδες μας, οι επιχειρηματίες και οι πολιτικοί, μας αγοράζουν και μας πουλάνε. Οι περισσότεροι άνθρωποι αποδέχονται να είναι εμπορεύματα, κι επιδιώκουν να αυξήσουν την τιμή που πουλιούνται, συνεπώς την αγοραστική τους δύναμη, για να καταναλώνουν άλλα εμπορεύματα σε αυξανόμενες ποσότητες. Αυτό είναι το νόημα που δίνουν στη ζωή τους: κατανάλωση.

Εμείς τι επιδιώκουμε; Ισότητα. Πολιτική, οικονομική, κοινωνική. Όλων με όλους. Υπάρχει πιθανότητα να πείσουμε τους εθελόδουλους καταναλωτές να πάψουν να είναι εμπορεύματα και υπήκοοι; Μάλλον όχι. Τι μπορούμε να κάνουμε; Μα να καταστρέφουμε την αγορά και τους μύθους που στηρίζουν την ανισότητα. Αφού δε μπορούμε να πείσουμε τους καταναλωτές να γίνουν άνθρωποι, να πάψουν να είναι εμπορεύματα και να ξεφορτωθούν τους νταβατζήδες, ας καταστρέψουμε τη δυνατότητά τους να καταναλώνουν.

Ο μόνος θεμιτός διαχωρισμός μεταξύ των ανθρώπων είναι ο εξής: αυτοί που θέλουν την ισότητα, και εκείνοι που θέλουν την ανισότητα.

Δε θέλετε ισότητα; Πάρτε χάος!

Μήνυμα χωρίς χρέωση

Είσαι τηλεφωνήτρια-της. Δουλειά σου είναι να απαντάς σε χιλιάδες τηλέφωνα για να δίνεις τις απαραίτητες πληροφορίες για την κίνηση των εμπορευμάτων στην μητρόπολη (π.χ. 11888). Ή να παίρνεις εσύ συνεχώς τηλέφωνα για να κάνεις έρευνες αγοράς/δημοσκοπήσεις για να ξέρουν τα αφεντικά το προφίλ του καταναλωτή/πολίτη στον οποίον απευθύνονται. Ή στην χειρότερη να παίρνεις τηλέφωνα για να πείσεις ανθρώπους να αποτελέσουν τους επίδοξους καταναλωτές των άχρηστων εμπορευμάτων που αναγκάζεσαι να προωθείς. Κοινή συνθήκη σε όλες αυτές τις δουλειές ο έλεγχος της παραγωγής από την μηχανή, το κεφάλι που κουδουνίζει, ο νεκρός χρόνος και τα μάτια που τσούζουν μπροστά από μια οθόνη. Κοινή συνθήκη επίσης το ωρομίσθιο των 3,5 ευρώ την ώρα ή η δουλειά με το κομμάτι κι ο συνεπακόλουθος εκβιασμός για κάλυψη των ξέφρενων στανταρντς παραγωγής της εταιρείας, όπως και τα συνεπαγόμενα «κουτσά» ένσημα.

[...]

Αν τόσοι χιλιάδες επισφαλείς εργαζόμενοι δεν μπορούν να κάνουν μια κλασικού τύπου απεργία, μπορούν σίγουρα να καταστρέψουν την κανονικότητα της εμπορευματικής λειτουργίας του μητροπολιτικού κέντρου [...]

Εργαζόμενοι, προσωρινοί, φοιτητές, άνεργοι

από τη Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών
και την Κατάληψη ΑΣΟΕΕ

η αστυνομία
σκοτώνει τον έρωτα

η αστυνομία
σκοτώνει τον έρωτα

η αστυνομία
σκοτώνει τον έρωτα

